

Birželis mokiniams ir mokytojams – edukacinių kelionių, išvykų metas. „Aušros“ gimnazijos lietuvių kalbos mokytojos jau antrus metus savo mokiniams organizuoja literatūrinės keliones. Pernai lankėmės Kaune, pabuvojome Maironio, Vaižganto, S.Nėries memorialiniuose muziejuose. Šiemet išsiruošėme į kraštą, padovanojusį Lietuvai ne vieną garsų rašytoją – Anykščius.

Nors pragariška kaitra vargino, tačiau viską atpirko apsilankymas A.Baranausko klėtelėje, A.Žukausko - Vienuolio namuose bei J.Biliūno gimtinėje. Susėdę vėsioje erdvėje (po A.Baranausko klėtelės gaubtu), susidomėję klausėmės gidės pasakojimo apie A.Baranausko giminę, šeimą, rašytojo asmenybę, talentus. Žinojome, kad jis ne tik garsus poetas, bet ir talentingas matematikas. Tačiau kiek talentingas, sužinojome būtent čia. Rašytoją galima vadinti genialiu žmogumi, nes jo talentus (o jų tikrai daug) nulėmė begalinis smalsumas, nuolatinis žinių troškimas bei darbas. Tiesa, rašytojui tai buvo labiau hobis, nes niekada neapleido savo svarbiausios veiklos – kunigystės.

A.Vienuolio - Žukausko kūrinių ugdymo programoje nebėra, tačiau jo asmenybė, kūryba, visuomeninė veikla visada sudomina muziejaus lankytojus. Iš namo, pasatatyto ant upės šlaito, atsiveria nuostabi Anykščių panorama. Kadangi Vienuolis gyveno gana pasiturinčiai, anykštėnai jo namus vadindavo rūmais. 200 kvadratinį metrų pastate buvo įrengtas vandentiekis, telefonas, kas tūlam miestelio gyventojui prilygo stebuklui. Anksti praradęs savo vaikus, Vienuolis priglaudė ir užaugino 6 svetimus. Vienuo metų pirmame namo aukšte glaudėsi net kelios šeimos, karo metu praradusios savo būstus. Vienuolis slėpė žydų vaikus... Ir dar daug įdomių dalykų sužinojome apie šį kilnų žmogų.

Apsilankėme ir vietos tautodailininko Stanislo Petraškos akmens tapybos parodoje. Unikali ekspozicija nustebino neįprasta technika ir nuostabaus grožio paveikslais. Įdomu tai, kad savamokslio menininko talento dar niekam nepavyko atkartoti. Menininkas yra sakęs: „Neturiu nei konkurentų, nei patarėjų“.

Kupini įspūdžių išsiruošėme į Niūronis – J.Biliūno gimtinę. Prie keliuko, vedančio į rašytojo gimtinę, mus pasitiko liūdnosios Juozapotos, senelio Sabaliūno ir kitų J.Biliūno kūrinių veikėjų medinės skulptūros. Vėsioje troboje klausėmės pasakojimų apie rašytojo šeimą, nelengvą kelią į literatūrą, paskutiniuosius gyvenimo metus jau sunkiai sergant. Buvo apie ką pamąstyti...

Pasisėmę naujų žinių, patenkinę smalsumą nuvykome apžiūrėti garsiojo Anykščių šilelio nuo Lajų tako. Prisikvėpavę pušyno aromato patraukėme į namus. Visą kelią buvo apie ką kalbėtis, kuo dalintis. Mokiniai lauks kitų kelionių.

Lietuvių kalbos ir literatūros mokytoja

Aušra Balčiūnienė

